

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0313/2013

1.10.2013

MIETINTÖ

täytäntöönpanokertomuksesta sähköisen viestinnän uudesta
sääntelyjärjestelmästä
(2013/2080(INI))

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta

Esittelijä: Catherine Trautmann

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	12
SISÄMARKKINA- JA KULUTTAJANSUOJAVALIOKUNNAN LAUSUNTO	17
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	21

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

täytäntöönpanokertomuksesta sähköisen viestinnän uudesta sääntelyjärjestelmästä (2013/2080(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon direktiivin 2009/140/EY (sääntelyn parantamisesta annettu direktiivi),
- ottaa huomioon direktiivin 2009/136/EY (kansalaisten oikeuksista annettu direktiivi),
- ottaa huomioon asetuksen (EU) N:o 526/2013 (BEREC-asetus),
- ottaa huomioon direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi),
- ottaa huomioon direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi),
- ottaa huomioon direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi),
- ottaa huomioon direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi),
- ottaa huomioon direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi),
- ottaa huomioon asetuksen (EU) N:o 531/2012 (verkkovierailuasetuksen uudelleenlaadittu toisinto),
- ottaa huomioon suosituksen 2010/572/EU (suositus seuraavan sukupolven liityntäverkkojen säännellyistä käyttöoikeuksista),
- ottaa huomioon suosituksen 2007/879/EY (merkityksellisiä markkinoita koskeva suositus),
- ottaa huomioon suosituksen 2009/396/EY (terminointimaksuja koskeva suositus),
- ottaa huomioon huomattavan markkinavoiman arvioimisesta annetut ohjeet COM 2002/C 165/03,
- ottaa huomioon suosituksen 2008/850/EY (puitedirektiivin 7 artiklassa esitetyt menettelysäännöt),
- ottaa huomioon päätöksen N:o 243/2012/EU monivuotisen radiotaajuuspoliittisen ohjelman perustamisesta,
- ottaa huomioon 19. lokakuuta 2011 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Verkkojen Eurooppa -välineestä (COM(2011)0665),
- ottaa huomioon 7. helmikuuta 2013 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietoturvan varmistamiseksi koko unionissa (COM(2013)0048),

- ottaa huomioon Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) viimeaikaiset toimet verkon neutraaliutta koskevissa kysymyksissä,
 - ottaa huomioon 26. maaliskuuta 2013 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi toimenpiteistä nopeiden sähköisten viestintäverkkojen käyttöönoton kustannusten vähentämiseksi (COM(2013)0147),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon (A7-0313/2013),
- A. ottaa huomioon, että unionin sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmää tarkistettiin viimeksi vuonna 2009 vuonna 2007 esitettyjen ehdotusten perusteella ja vuosia kestäneen valmistelutyön jälkeen;
 - B. ottaa huomioon, että vuoden 2009 tarkistuksen saattaminen osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä piti tehdä 25. toukokuuta 2011 mennessä ja että se saatettiin loppuun viimeisessä jäsenvaltiossa tammikuussa 2013;
 - C. toteaa, että jokaisella kansallisella sääntelyviranomaisella on tulkinnanvaraa tavassa, jolla se panee järjestelmää täytäntöön, joten järjestelmän tehokkuuden arvioinnissa voidaan myös ottaa huomioon edellytykset, joiden mukaan järjestelmää pannaan täytäntöön jäsenvaltioissa;
 - D. toteaa, että sääntelyjärjestelmän voimaan saattamisen ja täytäntöönpanon erot ovat lisänneet useammassa kuin yhdessä maassa toimivien operaattoreiden kustannuksia, mikä haittaa investointeja ja televiestinnän sisämarkkinoiden kehittämistä;
 - E. toteaa, että komissio ei ole käyttänyt puitedirektiivin 15 artiklan 4 kohdan mukaista mahdollisuutta tehdä päätös valtioiden rajat ylittävien markkinoiden määrittämisestä;
 - F. toteaa, että Euroopan laajuisia yrityskäyttäjiä ei pidetä erillisenä markkinasegmenttinä, mistä seuraa standardoitujen tukkutarjousten puute, tarpeettomia kustannuksia sekä sisämarkkinoiden pirstoutuminen;
 - G. ottaa huomioon, että järjestelmän päämääränä on edistää kilpailun, innovoinnin ja investointien kokonaisuutta, mikä edistää viestinnän sisämarkkinoiden kehittämistä kuluttajien ja yritysten ja etenkin alan eurooppalaisten yritysten eduksi;
 - H. katsoo, että sääntelyjärjestelmä olisi säilytettävä johdonmukaisena kokonaisuutena;
 - I. katsoo, että sääntelyn parantamisen periaatteiden mukaisesti komission on tarkistettava järjestelmä säännöllisesti, jotta voidaan varmistaa, että se pysyy teknologian ja markkinoiden kehityksen tahdissa;
 - J. katsoo, että sääntelyjärjestelmän kehittämisen sijasta komissio on sitoutunut rinnakkaiseen yksittäisten aloitteiden toimintamalliin, jonka uusin ilmentymä on ”digitaaliset sisämarkkinat”;

- K. ottaa huomioon, että komissio on ilmaissut aikovansa tarkistaa sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin ja asiaankuuluvista markkinoista annetun suosituksen mutta ei vielä muita sääntelyjärjestelmän osia;
- L. ottaa huomioon, että komissio ei ole päivittänyt yleispalveluvelvoitteita vuoden 1998 jälkeen huolimatta kansalaisten oikeuksista vuonna 2009 annettuun direktiiviin sisältyneistä pyynnöistä;
- M. katsoo, että asiaankuuluva, vakaa ja johdonmukainen järjestelmä on tärkeä investointien, innovaation ja kilpailun edistämiseksi ja siten palvelujen laadun parantamisessa;
- N. katsoo, että yhteinen kansallisiin sääntelyviranomaisiin perustuva alhaalta ylöspäin suuntautuva lähestymistapa on osoittautunut tehokkaaksi sääntelyä koskevan yhteisen oikeuskäytännön edistämiseksi;
- O. toteaa, että toiminnalliseen eriyttämiseen (vertikaalisesti integroitunut operaattori velvoitetaan siirtämään käyttöoikeustuotteiden tukkutarjontaa koskevat toiminnot itsenäisesti toimivaan sisäiseen liiketoimintayksikköön) turvaututaan edelleen vasta viimeisenä keinona;
- P. toteaa, että toimiva ja kestävä kilpailu on ajan mittaan tärkeä investointikannustin;
- Q. toteaa, että sääntelykehyksellä on edistetty kilpailua sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamisessa, mikä on hyödyttänyt kuluttajia;
- R. ottaa huomioon, että kilpailun edistäminen sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamisessa sekä investointien edistäminen ovat puitedirektiivin 8 artiklassa tarkoitettuja tärkeimpiä tavoitteita;
- S. katsoo, että vaikka edistymistä tapahtuu, EU toteuttaa vain vähän toimia, joilla pyritään saavuttamaan digitaalistrategiassa asetetut laajakaistatavoitteet määräajassa;
- T. katsoo, että huippunopean internetyhteyden käyttöönotto edistyy, sillä 54 prosentilla Euroopan kotitalouksista on nyt käytettävissään erittäin nopeat, yli 30 Mbit/s:n yhteydet, mutta kuluttajat ottavat tällaisia uusia yhteyksiä käyttöön verkkaisesti (vain 4,2 prosentilla kotitalouksista on tällaiset yhteydet); katsoo, että supernopean internetyhteyden (yli 100 Mbit/s) käyttöönotto on hidasta, sillä sen osuus on vain 3,4 prosenttia kaikista kiinteistä linjoista, ja että käyttäjäkysyntä vaikuttaa vähäiseltä, kun ainoastaan kahdella prosentilla kotitalouksista on kyseisenlainen yhteys¹;
- U. katsoo, että verkkoliikenteen hallintaa koskeva avoimuus ei sinällään riitä verkon neutraaliuden varmistamiseen;
- V. katsoo, että on kiinnitettävä huomiota sekä sähköisen viestintäpalvelun tarjoajien keskinäistä kilpailua että niiden ja tietoyhteiskunnan palveluntarjoajien välistä kilpailua koskeviin kysymyksiin ja erityisesti internetin avointa luonnetta vastaan kohdistuviin uhkiin;

¹ SWD(2013)217 – Digitaalistrategian tulostaulu, s. 43.

- W. toteaa, että monissa verkoissa ilmenee edelleen kilpailun esteitä; katsoo, että ei ole kyetty määrittelemään eikä soveltamaan verkon neutraaliuden periaatetta, jolla varmistettaisiin palvelujen syrjimättömyys loppukäyttäjien kannalta;
- X. toteaa, että neljännen sukupolven verkon käyttöönotto Euroopassa on kohdannut esteitä, koska radiotaajuuksien jakamista ei ole koordinoitu riittävästi ja erityisesti koska jäsenvaltioissa ei ole ehditty viedä läpi lupaprosessia, jota olisi tarvittu 800 megahertsin taajuusalueen käyttämiseksi sähköisen viestinnän palveluihin 1. tammikuuta 2013 mennessä, kuten edellytettiin radiotaajuuspolitiikkaa koskevassa ohjelmassa;
- Y. ottaa huomioon, että radiotaajuuspolitiikkaa koskevan ohjelman yhteydessä komissiota on pyydetty arvioimaan uudelleen 400 megahertsin ja 6 gigahertsin välisten taajuuksien käyttöä ja kartoittamaan, olisiko mahdollista vapauttaa ja asettaa uusien sovellusten käyttämistä varten uusia taajuuksia, esimerkiksi 700 megahertsin taajuusalue;
- Z. toteaa, että olisi harkittava innovointia ja uusien teknologioiden ja infrastruktuurin kehittämistä, kun arvioidaan oikeudellisen kehityksen vaikutuksia käyttäjille ja kuluttajille tarjottuihin vaihtoehtoihin;
- Aa. katsoo, että järjestelmän olisi pysyttävä neutraalina ja että vastaavanlaisiin palveluihin olisi sovellettava samoja sääntöjä;
1. pitää valitettavana viivettä sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmään vuonna 2009 tehtyjen muutosten saattamisessa osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä ja toteaa, että viestinnän sisämarkkinat pirstoutuvat, kun järjestelmän toteuttaminen vaihtelee 28 jäsenvaltiossa;
 2. korostaa, että vaikka järjestelmän tavoitteiden saavuttamisessa ollaan edistytty huomattavasti, EU:n televiestintämarkkinat rajautuvat edelleen kansallisten rajojen mukaisesti, mikä hankaloittaa yritysten ja kansalaisten pyrkimyksiä hyötyä täysipainoisesti sisämarkkinoista;
 3. katsoo, että innovointia, talouskasvua ja työpaikkojen luomista voidaan edistää ja loppukäyttäjille voidaan tarjota kilpailukykyisiä hintoja ainoastaan siinä tapauksessa, että Euroopassa on kilpailukykyiset nopeiden laajakaistapalvelujen markkinat;
 4. katsoo, että seuraavassa tarkistuksessa olisi pyrittävä kehittämään järjestelmää edelleen siten, että puututaan kaikkiin heikkouksiin ja otetaan huomioon markkinoiden, yhteiskunnan ja teknologian kehitys sekä tulevat suuntaukset;
 5. katsoo, että koko sääntelyjärjestelmän tarkistuksessa olisi otettava huomioon muun muassa seuraavat:
 - i) yleispalveluvelvoitteen viivästynyt tarkistus sisällyttämällä siihen kohtuuhintaista internet-laajakaistayhteyttä koskeva velvoite, millä otetaan huomioon, että digitaalista kuilua on pikaisesti kavennettava; vastaaminen tätä kautta valtiontukea koskevista ohjeista johtuviin rajoituksiin;
 - ii) kansallisten sääntelyviranomaisten toimivalta kaikissa asioissa, myös taajuuksissa, joita järjestelmässä käsitellään; kansallisille sääntelyviranomaisille jäsenvaltioissa myönnetty

valtuudet ja vastaavasti kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuusvaatimuksen soveltamisala;

iii) kansallisten sääntelyviranomaisten ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö;

iv) verkkoliittymään liittyvät symmetriset velvoitteet (puitedirektiivin 12 artikla), koska tietyissä jäsenvaltioissa kyseisiä sääntelyvaltuuksia ei ole annettu kansallisille sääntelyviranomaisille;

v) vipuvaikutuksia (puitedirektiivin 14 artikla) ja yhteistä määräävää asemaa (puitedirektiivin liite II) koskevat säännöt, koska vuoden 2009 tarkistuksista huolimatta kyseisiä välineitä on kansallisten sääntelyviranomaisten mielestä edelleen vaikea käyttää;

vi) markkinakatsausprosessit;

vii) niiden palvelujen vaikutus, jotka ovat täysin korvattavissa perinteisten palveluntarjoajien tarjoamilla palveluilla; järjestelmän teknologisen neutraaliuden kattavuudesta sekä ”tietoyhteiskunnan palvelujen” ja ”sähköisten viestintäpalvelujen” jaottelemisesta tarvittaisiin tietyissä tapauksissa selvennyksiä;

viii) päällekkäisen sääntelyn poistaminen;

ix) sääntelyn purkaminen edellyttäen, että markkina-analyysi on osoittanut, että kyseisillä markkinoilla kilpaillaan tehokkaasti ja on keinot kattavaan valvontaan;

x) kansallisten sääntelyviranomaisten mahdollisuus raportoida kokemuksistaan syrjimättömyyttä koskevista velvoitteista ja parannuskeinoista;

xi) 7 ja 7 a artiklan menettelyjen tehokkuus ja toimivuus (yhteissääntely): vaikka yleisesti sekä komissio että BEREC ovat samaa mieltä siitä, että ne toimivat hyvin ja saavat aikaan asianmukaisen tasapainon, komissio katsoo, että joissakin tapauksissa kansalliset sääntelyviranomaiset eivät ole mukauttaneet kaikkia sääntelytoimenpiteitään tai ovat mukauttaneet niitä hitaasti, ja BEREC valittaa tiukoista aikarajoituksista;

xii) tilanne, jossa menettelyn II-vaihetta ei käynnistetä, koska kansallinen sääntelyviranomainen peruuttaa toimenpide-ehdotuksensa, tai jossa kansallinen sääntelyviranomainen ei ehdota korjaustoimenpidettä tietyillä markkinoilla tunnistettuun ongelmaan, jolloin ainoa ratkaisu on rikkomusmenettely: molemmissa tapauksissa pitäisi olla mahdollista käynnistää asianmukainen 7 tai 7 a artiklan mukainen menettely;

xiii) 19 artiklan mukaisen menettelyn tehokkuus ja toiminta: komissio käytti 19 artiklan mukaisia valtuuksiaan kahdesti (seuraavan sukupolven yhteystekniikoita koskevat suositukset syyskuussa 2010 ja suositus syrjimättömyydestä ja kustannuslaskentamenetelmistä); koska 19 artiklan mukaiselle menettelylle ei ole 7 ja 7 a artiklasta poiketen määräaikaa, BEREC:n ja komission välinen sääntelyä koskeva vuoropuhelu ei ollut kovin sujuvaa, ja se sai BEREC:n valittamaan, että sen lausuntoa pyydettiin erittäin lyhyellä varoitusaajalla, ja komission valittamaan, että tietyt kansalliset sääntelyviranomaiset eivät olleet yhteistyöhaluisia laatimis- ja täytäntöönpanojaksolla;

xiv) Euroopan laajuiset palvelut ja toimijat ottaen huomioon puitedirektiivin 15 artiklan 4 kohdan (käyttämätön) säännös, jonka nojalla komissio voi määrittellä kansainväliset markkinat; olisi keskityttävä painokkaammin kilpailuun EU:n yrityksille suunnattujen viestintäpalvelujen tarjoamisessa sekä yritysasiakkaita koskevien korjaavien toimenpiteiden tehokkaaseen ja yhdenmukaiseen soveltamiseen koko EU:ssa;

xv) kansainvälisten markkinoiden yksilöiminen ensimmäisenä askeleena ainakin yrityksille suunnattujen palvelujen osalta; palveluntarjoajien mahdollisuus ilmoittaa BEREC:lle aikeista tarjota palveluja kyseisillä markkinoilla ja tällaisilla markkinoilla toimivien palveluntarjoajien asettaminen BEREC:n valvontaan;

xvi) BEREC ja sen toiminnot sekä sen toimivallan soveltamisalan laajentaminen;

xvii) syrjimätön oikeus käyttää sisältöä puitedirektiivin 1 artiklan 3 a kohdan perusteella ja verkon neutraalius puitedirektiivin 8 artiklan 4 kohdan g alakohdan perusteella;

xviii) asiaankuuluvia markkinoita koskeva suositus;

xix) laitteita koskeva sääntely, mukaan luettuna laitteiden ja käyttöjärjestelmien niputus;

xx) tietoverkkoturvallisuuden ja -vakoilun äskettäiset maailmanlaajuiset tapahtumat sekä unionin kansalaisten odotukset yksityisyydestä sähköisen viestinnän palveluja ja tietoyhteiskunnan palveluja käytettäessä;

xxi) internetin kehittyminen olennaiseksi infrastruktuuriksi, jossa harjoitetaan erilaista taloudellista ja yhteiskunnallista toimintaa;

6. katsoo, että tarkistuksessa on erityisen tärkeää muun muassa

i) varmistaa, että täysin korvattavissa oleviin palveluihin sovelletaan samoja sääntöjä; tätä varten olisi otettava huomioon puitedirektiivin 2 artiklan c alakohdassa annettu sähköisen viestintäpalvelun määritelmä;

ii) valvoa, että kuluttajat voivat saada internetyhteyden nopeudesta täydelliset ja hahmotettavissa olevat tiedot, jotka mahdollistavat eri operaattoreiden tekemien tarjousten vertailun;

iii) edistää toimivaa ja kestävästä kilpailua, joka on ajan mittaan tärkeä investointikannustin;

iv) lisätä kilpailua Euroopan nopeiden laajakaistayhteyksien markkinoilla;

v) tarjota vakaat ja kestävät investointipuitteet;

vi) varmistaa yhdenmukaistettu, johdonmukainen ja tehokas soveltaminen;

vii) helpottaa Euroopan laajuisten palveluntarjoajien kehittymistä ja palvelujen tarjoamista yrityksille rajojen yli;

viii) varmistaa, että järjestelmä sopii digitaaliseen aikakauteen ja luo koko taloutta tukevan internet-kokonaisuuden;

ix) lisätä kuluttajien luottamusta viestinnän sisämarkkinoihin, mukaan luettuina toimenpiteet, joilla huolehditaan henkilötietojen suojan tulevasta sääntelyjärjestelmästä, sekä toimenpiteet, joilla parannetaan sähköisen viestinnän turvallisuutta sisämarkkinoilla;

7. katsoo, että järjestelmän yleisenä tavoitteena pitäisi olla kilpailun ja investointien alakohtaisten kokonaisuuksien edistäminen, mikä hyödyttää kuluttajia ja käyttäjiä ja kannustaa samalla viestinnän aitojen sisämarkkinoiden luomiseen ja edistää unionin kansainvälistä kilpailukykyä;
8. korostaa, että sääntelyjärjestelmän on säilyttävä yhtenäisenä, asianmukaisena ja tehokkaana;
9. katsoo, että järjestelmän tavoitteena on oltava johdonmukaisuuden säilyttäminen ja sääntelyvarmuuden tarjoaminen, jotta voidaan varmistaa oikeudenmukainen ja tasapainoinen kilpailu, johon unionin toimijoilla on täydet mahdollisuudet osallistua; katsoo, että kaikilla komission ehdottamilla toimenpiteillä, kuten Euroopan laajuista lupaa, kuluttaja-asioita tai taajuushuutokauppojen teknisiä järjestelyjä koskevat toimenpiteet, voisivat olla merkittävässä asemassa viestinnän sisämarkkinoiden luomisessa, mutta niitä olisi arvioitava kyseisen tavoitteen perusteella; katsoo, että tässä asiakirjassa toivottu järjestelmän tarkistusmenettely on nähtävä askeleena kohti unionin digitaalisen talouden edistämistä, joten tavoitteena olisi oltava johdonmukainen ja järjestelmällinen lähestymistapa;
10. tähdentää, että innovointiin kannustaminen ja pääsyn esteiden poistaminen edellyttävät, että tietoja ei syrjitä lähetyks-, siirto- eikä vastaanottovaiheessa;
11. korostaa, että liikenteenohjauksessa voi ilmetä kilpailuvastaista ja syrjivää toimintaa; kehottaa siksi jäsenvaltioita estämään verkon neutraaliuden mahdolliset loukkaamiset;
12. toteaa, että järjestelyt, jotka mahdollistavat kansallisten sääntelyviranomaisten puuttumisen asioihin palvelun laadun takaamiseksi kilpailuvastaisissa palvelunesto- tai palvelurajoitustapauksissa, sekä sopimuksia koskevan avoimuuden parantaminen ovat tehokkaita keinoja sen varmistamiseen, että kuluttajat voivat päästä valitsemiinsa palveluihin ja käyttää niitä;
13. painottaa, että päästä päähän -palvelutason asettaminen etusijalle yhdessä parhaan kyvyn mukaan tarjoamisen kanssa saattaa vaarantaa verkon neutraaliuden periaatteen; kehottaa komissiota ja sääntelyviranomaisia seuraamaan näitä suuntauksia ja ottamaan tarvittaessa käyttöön yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista annetun direktiivin 22 artiklassa vahvistetut palvelujen laatuvelvoitteita koskevat välineet; kehottaa harkitsemaan tarvittaessa uusiin unionin tason lainsäädäntötoimiin ryhtymistä;
14. korostaa, että innovaatioiden edistämiseksi, kuluttajien valintamahdollisuuksien lisäämiseksi, kustannusten vähentämiseksi ja nopeiden sähköisten viestintäverkkojen käyttöönoton tehostamiseksi olisi tarkasteltava ja tarjottava kuluttajille eri toimien ja kaikkien saatavilla olevien teknologioiden yhdistelmiä, jotta estetään palvelutason heikkeneminen, käytön estyminen ja verkkoliikenteen hidastuminen;
15. tähdentää, että kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi pyrittävä soveltamaan taajuuksien käytön yhteydessä sääntelyperiaatteita, -menettelyjä ja -ehtoja, jotka eivät estä eurooppalaisia sähköisen viestintäpalvelun tarjoajia tarjoamasta verkkoja tai palveluja useissa jäsenvaltioissa tai koko unionissa;

16. katsoo, että taajuuksien koordinoinnin lisääminen sekä taajuuksien käyttöoikeutta koko unionissa koskevien yleisten periaatteiden soveltaminen olisi keino korjata taajuuksien saatavuutta koskevaa ennakoimattomuutta, mikä kannustaisi tekemään investointeja ja tarjoaisi mittakaavaetuja;
17. tähdentää, että kannustinmaksujen käyttöönotto ja/tai käyttöoikeuden peruuttaminen, kun sovittua radiotaajuutta ei kyetä käyttämään, voisivat olla tärkeitä toimenpiteitä, joilla voidaan vapauttaa riittävästi yhdenmukaistettuja radiotaajuuksia suuren kapasiteetin langattomien laajakaistapalvelujen edistämiseksi;
18. tähdentää, että langattomien 4G- ja 5G-palvelujen Euroopan laajuinen huutokauppa, jossa myönnettäisiin rajattu määrä lupia palvelujen yhteiseen tarjoamiseen koko unionin alueella, mahdollistaisi Euroopan laajuiset langattomat palvelut ja vähentäisi verkkovierailutarvetta;
19. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan sähköisen viestinnän kuluttajanäkökohdat entistä selvemmin etusijalle; tähdentää, että hyvin toimivat markkinat sekä valveutuneet ja luottavaiset kuluttajat muodostavat kokonaisuudessaan unionin sisämarkkinoiden selkärangan;
20. korostaa, että koska kuluttajat valitsevat yhä useammin monia palveluja kattavia niputettuja sopimuksia, on erityisen tärkeää huolehtia, että noudatetaan tiukasti vaatimuksia, jotka koskevat ennen sopimuksentekoa annettavia tietoja sekä tehdyn sopimuksen aikana ajan tasalle saatettavia tietoja;
21. painottaa, että kuluttajille annettavia tietoja koskevia vaatimuksia on parannettava palveluvaatimusten, laitetuen ja liikenteenohjauksen suhteen; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota panemaan harhaanjohtavan mainonnan kiellon yhtenäisesti täytäntöön;
22. korostaa, että tuotteiden niputus voi haitata vaihtamista, ja pyytää komissiota ja BERECiä tarkastelemaan tässä yhteydessä mahdollisia kilpailunvastaisia seikkoja;
23. panee merkille tapaukset, joissa operaattorit ovat rajoittaneet kuluttajien matkapuhelinten tethering-ominaisuuden (toiminto, jossa puhelinta käytetään reitittimenä wifi-yhteyden jakamiseen) käyttöä, vaikka kuluttajan sopimuksessa dataliikenteen määrä ei ole rajoitettu; kehottaa siksi komissiota ja BEREC:tä tutkimaan mahdollisesti harhaanjohtavaa mainontaa ja tarvetta selkeyttää sääntöjä tältä osin;
24. pitää tärkeänä, että dynaamisilla markkinoilla voidaan sekä vaihtaa numero että siirtää numero helposti, että sopimukseen sovelletaan avoimuutta ja että kuluttajille tiedotetaan sopimusmuutoksista; pitää valitettavana, että siirrettävyyttä koskevia tavoitteita ei ole vielä saavutettu, ja edellyttää komissiolta ja BEREC:ltä toimenpiteitä;
25. ilmaisee tukensa jäsenvaltioille, jotka ovat ottaneet käyttöön tehostettuja vaatimuksia varmistukseksi, että palvelut ovat vammaisten käyttäjien saatavilla yhdenvertaisesti, ja kehottaa kaikkia jäsenvaltioita noudattamaan niiden esimerkkiä; kehottaa BEREC:tä edistämään paremmin palvelujen järjestämistä ja vammaisten käyttäjien mahdollisuutta käyttää palveluja;

26. kiittää kaikkia jäsenvaltioita yhteisen 112-hätäpalvelunumeron käyttöön ottamisesta; kehottaa lyhentämään soittajan paikantamiseen ja reagointiin kuluvaan aikaan; toteaa, että useat jäsenvaltiot ovat jo suunnitelleet teknologiaa, joka mahdollistaa soittajan paikantamisen lähes välittömästi;
27. pitää myönteisenä komission tähänastista työtä 116-alkuisten numeroiden ja etenkin kadonneita lapsia koskevan vihjepuhelinnumeron 116000 käyttöön ottamiseksi; kehottaa komissiota markkinoimaan näitä numeroita paremmin;
28. panee merkille, että komissio on hylännyt kunnianhimoiset suunnitelmansa yleiseurooppalaisesta puhelinnumerojärjestelmästä;
29. korostaa, että laajakaistapalvelujen yleisen saatavuuden suhteen on edistytty merkittävästi, mutta toteaa, että saatavuus on ollut hyvin epätasaista; kannustaa jäsenvaltioita pyrkimään digitaali-strategian tavoitteisiin edistämällä yksityisiä ja tekemällä julkisia investointeja uuteen verkkokapasiteettiin;
30. korostaa, että tietomäärien kasvaminen, taajuuksien rajallinen saatavuus sekä teknologian, laitteiden ja sisällön lähentyminen edellyttävät älykästä tietoliikenteen ohjausta ja erilaisia jakelumenetelmiä, kuten digitaalisten maanpäällisten lähetyverkkojen ja langattomien laajakaistaverkkojen yhteistyötä.
31. korostaa, että tarkistuksen on perustuttava kaikkien asianosaisten osapuolten laajoihin kuulemisiin ja kaikkien kysymysten perusteelliseen analyysiin;
32. kehottaa komissiota siksi käynnistämään koko järjestelmän seuraavan tarkistuksen, jotta seuraavalla vaalikaudella voidaan käydä asianmukainen keskustelu;
33. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Komissio esitti uusimmat ehdotuksensa unionin sähköisen viestinnän järjestelmän muuttamisesta marraskuussa 2007, ja parlamentti ja neuvosto hyväksyivät tarkistetun järjestelmän kaksi vuotta myöhemmin marraskuussa 2009 pitkien ja vaikeiden neuvottelujen jälkeen. Määräaika sen saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä oli 25. toukokuuta 2011, eli 18 kuukautta hyväksymisen jälkeen. Ainoastaan jäsenvaltioiden pieni vähemmistö kuitenkin saattoi säännöt osaksi kansallista lainsäädäntöä ajoissa, ja viimeiset täydellisestä saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä ilmoittaneet jäsenvaltiot tekivät sen vasta tammikuussa 2013.

Vaikka komissiolla on velvollisuus tarkistaa järjestelmä säännöllisesti ja se on äskettäin sitoutunut tarkistamaan kaksi järjestelmään erottamattomasti kuuluvaa osaa (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi 2002/58 ja suositus merkityksellisistä markkinoista), se ei ole tähän mennessä ilmoittanut aikomuksestaan tehdä koko tarkistusta.

Kuusi vuotta komission ehdotuksen jälkeen ensimmäinen arviointi on tehtävä siitä, että sähköisen viestinnän sisämarkkinat ovat edelleen loppuun saattamatta; esimerkiksi Euroopan laajuista operaattoria ei ole olemassa. Vaikka esittelijä katsoo, että yhtenäiset markkinat ovat olennaisen tärkeitä, paketin tarkoituksena oli ensisijaisesti tuota varmuutta alalle; se pitäisi katsoa osaksi laajempaa kuvaa, eli välineeksi, jolla voitaisiin saada aikaan tarvittavat edellytykset sekä investointien että kilpailun edistämiseksi ja yhdistämiseksi, ja siten vaikuttaa kansalaisten elämään.

Siksi järjestelmän tehokkuutta pitäisi arvioida näiden saavutusten perusteella, ja ensimmäiseksi olisi käsiteltävä sitä, miksi paketin hyväksymisestä ei seurannut investointien odotettua tasoa.

Taluskriisin, sosiaalisten puitteiden ja alan kasvua ja työpaikkojen luomista koskevan voiman perusteella komission asianmukaisessa strategiassa olisi otettava huomioon, että järjestelmä itse ei vastaa kaikkiin alan haasteisiin ja että toimijoihin vaikuttavat monet muut erilaiset säädökset.

Siksi on valitettavaa, että edelleen joudutaan odottamaan, että komissio luo jonkinlaisen yhteyden erilaisten osien, kuten tietosuojan, kuluttajakäytönsuojien, investointien ja kilpailun ja valtiontukea koskevien ohjeiden välille.

Digitaalistrategiasta vastaava komission jäsen on yllättäen juuri ilmoittanut aikomuksestaan antaa ”täydellinen ja lopullinen paketti” lainsäädäntöehdotuksia, jotta voidaan saada aikaan ”todelliset sisämarkkinat” eli ”sähköisen viestinnän sisämarkkinat”, joista säädetään vuoden 2007 ehdotuksissa – pääsiäiseen 2014 mennessä.

Esittelijä suhtautuu yleisesti myönteisesti komission tämänhetkiseen ajatteluun perustuvaan ajatukseen yhteisestä eurooppalaisesta passista (jossa on tarpeelliset liitännäistoimenpiteet valvonnasta, veropolkumyynnistä sekä kuluttaja-, työvoima- ja tietosuojasta) ja taajuuksien jakamisen ja huutokaupan suuremmasta yhdenmukaistamisesta, joilla helpotetaan unionin laajuista lähestymistapaa ja vältetään aiemmat virheet esimerkiksi taajuudesta maksetusta

hinnasta. Esittelijä kannattaa tietenkin ajatusta verkon neutraliteetin käsitteen kehittamisestä edelleen ja sen sisällyttämisestä viimeinkin lainsäädäntöön. Esittelijä kuitenkin toteaa, että nämä kysymykset ovat vaikeita ja arkaluonteisia, ja ne edellyttävät perusteellista kuulemistä ja analyysia, eikä esittelijä katso, että olisi asianmukaista esitellä niitä kahdelle lainsäätäjälle vähän kerrallaan. Sääntöjä ei voida muuttaa koko ajan. Esittelijän mielestä olisi parempi, jos nämä kysymykset ja muut tässä mietinnössä määritetyt näkökohdat olisivat osa järjestelmän seuraavaa laajempaa tarkistusta.

Vaikka vuoden 2009 järjestelmä onkin selkeä ja tervetullut parannus edeltäjänsä verrattuna, koska siinä esimerkiksi annetaan kansallisille sääntelyviranomaisille tehokkaat ja yhdenmukaiset sääntelyvälineet, esittelijä katsoo, että sen hyväksymisestä alkaen on kehittynyt uusia haasteita rinnakkain uuden ekosysteemin luomisen kanssa, mikä johtuu uusien teknologioiden, uusien toimijoiden ja liiketoimintamallien ja uusien kuluttajien tarpeiden ja odotusten ilmestymisestä.

Niitä ovat muun muassa seuraavan sukupolven yhteystekniikat (mukaan lukien komission suositukset seuraavan sukupolven yhteystekniikoista), radiotaajuuspolitiikka, verkon neutraliteetti ja tietoverkkoturvallisuus. Esittelijä on erittäin huolissaan komission viimeaikaisesta suuntauksesta, jossa joskus käytetään uusia ehdotuksia (kuten suositusluonnosta kustannuslaskelmasta ja syrjimättömyydestä) määrittämään erittäin yksityiskohtaisia korjauskeinoja, ja millä näytetään pyrkivän korvaamaan sääntelyviranomaiset. Ennen uuden ehdotuksen antamista komission pitäisi määrittää lainsäädännön puutteet, määrittellä selkeästi yhteiset tavoitteet ja järjestää täysimääräinen, virallinen ja julkinen kuuleminen siitä, miten ne saavutetaan.

Siksi esittelijä olisi odottanut komissiolta, että se aloittaisi selkeästä sääntelyn asemaa koskevasta näkemyksestä luomalla dynamiikkaa ja ehdottamalla toimenpiteitä, joiden avulla voidaan käyttää paremmin järjestelmän jo saatavilla olevia työkaluja sen sijaan, että ehdotetaan täysin uutta aloitetta etenkin, kun näyttää siltä, että molemmat lainsäätäjät eivät todennäköisesti ehtisi hyväksyä sitä ennen vaalikauden loppua. Sen lisäksi tämä myöhäinen ehdotus johtaisi jopa epävarmuuden lisääntymiseen ja siten investointien vähentymiseen.

Siksi esittelijä suhtautuu myönteisesti tähän tilaisuuteen punnita järjestelmää ja miettiä, mikä on komission kanta kysymyksiin, jotka olivat esillä jo vuonna 2009 mutta jotka vain mainittiin silloin lyhyesti yksimielisyyden puutteen takia.

Taajuus

Taajuuden osalta järjestelmä kattoi ”maltillisen” teknologian ja palvelun neutraliteettia koskevan periaatteen ja käynnisti ensimmäisen radiotaajuutta koskevan poliittisen ohjelman, jossa silloin kehoitettiin kartoittamaan taajuuksien käyttöä jäsenvaltioissa. Se oli komission tilaisuus saada taajuudelle suurempi asema, mutta sille oli yksi ehto: sen piti pystyä osoittamaan valmiutensa toimia tämän alan koordinaattorina ja osoittaa lisäarvo Euroopalle. Muutama vuosi myöhemmin odotetaan kuitenkin edelleen yleiseurooppalaisia palveluja, ja luvattu kartoitus on vielä tulossa.

Verkon neutraliteetti

Kuuluisaa tarkistusta 138 koskevat neuvottelut johtivat komission julkilausumaan sisällön syrjintää ja verkon neutraliteettia koskevista toimista. Sääntelyviranomaiset tekivät valtavan

työn määrittäessään joitakin ongelmia, esimerkiksi estetyn sisällön ja palvelun riittämättömän laadun, mutta komissio ei ole silti vielä edennyt tässä merkittävässä kysymyksessä lukuun ottamatta heikkoa tiedonantoa, joka perustuu avoimuuteen ja internetpalvelujen tarjoajan vaihtamisen helppouteen.

Kuten edellä on todettu, verkon neutraliteetti on kuuma kysymys, joka edellyttää perusteellista kuulemistä ja syvällistä käsittelyä, eikä voida ottaa riskiä siitä, että kansalaisten perusoikeuksista ei käydä keskustelua, mutta esittelijä korostaa kuitenkin, että on edettävä paljon pelkkiä ohjeita pidemmälle, jotta voidaan saada aikaan todella velvoittava asiakirja.

OTT:t

Lainsäädäntökehyksessä ja erityisesti valtuutusdirektiivin 10 artiklassa keskitytään operaattoreihin, mutta viestinnän kenttä on nyt laajentunut muihin operaattoreihin, kuten OTT-operaattoreihin. Myös puitedirektiivin 2 artiklan c alakohta sulkee tietoyhteiskunnan palvelut yksiselitteisesti ulkopuolelle. Esittelijä haluaisi selvittää, onko OTT-operaattoreihin sovellettava samaa sääntelyä sisällön, käyttöoikeuden tai yksityisyydensuojan tai tietosuojan osalta, kun ne tarjoavat vastaavia palveluita kuin tällä hetkellä järjestelmän soveltamisalaan kuuluvat.

Yleispalvelu

Vaikka vuoden 2009 järjestelmässä jo kehoitettiin tarkistamaan yleispalveluvelvoite teknologisen kehityksen sisällyttämiseksi, komissio ei ole julkaissut tästä kysymyksestä suunnitelmaa. Esittelijä haluaisi kehottaa jälleen kerran komissiota tekemään ehdotuksen, jossa otettaisiin huomioon digitaalisen kuilun tarvittava pienentäminen ja vastattaisiin rajoituksiin, jotka johtuvat valtiontukea koskevista ohjeista, joita olisi tarkistettava.

Verkkovierailut

Verkkovierailu on tavallaan erityinen poliittinen ongelma. Vaikka tätä kysymystä ei käsitelty televiestintäpaketissa ja vaikka esittelijä ei ole vakuuttunut siitä, että sitä pitäisikään käsitellä, näyttää siltä, että jotkin poliittiset päätöksentekijät tukevat uuden version nopeaa julkaisua.

Esittelijän on muistutettava, että nykyinen verkkovierailuasetus annettiin vasta viime vuonna ja että siinä säädetään operaattoreille monista rakenteellisista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on luoda kilpailua ja siten edistää verkkovierailuhintojen laskemista kohti kansallisia tasoja. Asetus on määrä tarkistaa vuonna 2016. Parhaassakin tapauksessa olisi yllättävää, jos komissio alkaisi nyt harkita sellaisten ajatusten ehdottamista, joita se vastusti vasta vuosi sitten ja jotka esitettiin ja hylättiin sekä parlamentissa että neuvostossa. Esittelijä kannattaa täysin verkkovierailumaksujen poistamista, ja hänen ryhmänsä ehdotti sitä verkkovierailuasetuksen edellisessä tarkastuksessa, mutta nyt on sen sijaan luotettava siihen, että komission ehdottama järjestelmä, jota parlamentti on parantanut ja joka toteutetaan viime vuoden uuden asetuksen nojalla, toimii – tässä tapauksessa verkkovierailuasetuksen vuoden 2016 tarkastukseen johtavan sääntelyvarmuuden ja johdonmukaisuuden (mitä voitaisiin edistää ja sisällyttää yleiseen tarkastukseen) pitäisi olla etusijalla, ellei komissio pysty perustelemaan, että se vain toimii väärin niin äskettäin kuin vuosi sitten ja että lisämuutokset aiheuttaisivat nyt enemmän hyötyä kuin haittaa. Sähköisen viestinnän sisämarkkinoissa ei ole kyse vain verkkovierailusta.

Esittelijä on tehnyt oman ”pienoiskuulemisensa” paremman käsityksen saamiseksi näistä asioista. Esittelijä kysyi BEREC:ltä ja komissiolta kysymyksiä, joiden avulla hän ja muut jäsenet voisivat saada käsityksen niiden nykyisestä ajattelusta. Niiden vastaukset on jaettu, ja ne ovat saatavilla ITRE-valiokunnan verkkosivustolla:

http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/organes/itre/itre_20130619_0900.htm.

Esittelijän mielestä muutamat BEREC:n esittämät huomiot ovat erittäin mielenkiintoisia. Niitä ovat muun muassa seuraavat:

- Viestintäalan muutoksen laajuus ja nopeus, muun muassa uusien teknologioiden, toimijoiden ja liiketoimintamallien kehittyminen sekä verkkojen, palvelujen ja sovellusten ja sisällön lähentyminen vuodesta 2009 alkaen, ovat luoneet uusia haasteita ja vaativat miettimään niiden vaikutusta tulevaisuudessa ja seuraavaan järjestelmän tarkastukseen.
- Tarvitaan vakaata ja yhtenäistä järjestelmää, jotta voidaan varmistaa investoinnit ja kilpailu, myös helpottamalla toimia sellaista mahdollista ei-kilpailullista käytöstä vastaan, jota on tällä hetkellä vaikeaa käsitellä, kuten yhteinen määräävä asema.
- Kansallisten sääntelyviranomaisten on osallistuttava enemmän, esimerkiksi taajuuden osalta, niiden riippumattomuusvaatimusta on laajennettava ja niiden asiantuntemus on säilytettävä myös määrärahojen tiukentamisen aikana, ja kansallisten sääntelyviranomaisten ja kilpailuviranomaisten toimintaa on sovitettava yhteen.
- BEREC:n ja komission rooleja, menettelyjä ja yhteistyötä on hiottava, komission on muun muassa kuultava BEREC:tä tehokkaammin ja järjestelmällisemmin ennen uuden ehdotuksen antamista, koska tämä väline on jo olemassa, mutta komissio ei käytä sitä täysimääräisesti.
- Yleispalveluvelvoite (esittelijän kollegat IMCO-valiokunnassa käsittelevät sitä).
- Epäsymmetrisen ja symmetrisen sääntelyn asema ja merkitys erityisesti seuraavan sukupolven yhteystekniikan puitteissa.
- Kysymys merkityksellisistä markkinoista ja sääntelyn poistamisesta.
- Laitteita, kuten puhelimia, koskeva vaikea kysymys, koska ne kuuluvat itse usein palvelunippuihin, joihin käyttäjät ovat sidottuja.

Esittelijä korostaa erityisesti investointeja ja erittäin nopeiden verkkojen kehittämistä riippumatta neuvoston onnettomasta ehdotuksesta vähentää huomattavasti Verkkojen Eurooppa -välineen määrärahoja. Investointien edistäminen televiestintäverkkojen kehittämisessä on ainakin yhtä tärkeää kuin nykyisten verkkojen sääntely, ja EU:n koordinoinnin puuttuminen voisi olla erittäin haitallista tulevaisuudelle.

Yleisesti esittelijä katsoo, että nykyiseen järjestelmään johtaneet televiestintäsääntelyn sukupolvet ovat toimineet hyvin ja luoneet dynaamisen alan ja erittäin huomattavia voittoja kuluttajille ja muille käyttäjille. Kuten esittelijä on aiemmin todennut, on kuitenkin monia esiin nousevia kysymyksiä, jotka on otettava huomioon seuraavassa järjestelmän tarkastuksessa. Se ei tarkoita, että järjestelmä on väärässä – se tarkoittaa vain, että kehityksen nopeus vaikuttaa alaan.

Lopuksi on todettava, että järjestelmän on annettava kehittyä. Kuten esittelijä totesi monta kertaa vuoden 2009 tarkastusta koskevissa neuvotteluissa, sen pitäisi olla kehitystä, ei

mullistusta. Kehitys tarkoittaa, että määritetään alueet, joilla tarvitaan parannuksia, ja löydetään toimivat ratkaisut ja kompromissit monien kilpailevien näkökohtien välillä. Tällä tehtävällä on valtava taloudellinen merkitys, ja se vaikuttaa valtavasti, sekä hyvässä että pahassa, kansalaisiin. Se edellyttää huolellista keskustelua ja analyysiä.

Komissio esitteli joitakin järjestelmän tarkastuksen tavoitteita hyvin vuoden 2007 ehdotuksissaan. Nuo tavoitteet ovat edelleen voimassa: taajuuden hallintaa on tehostettava; kun sääntely on tarpeen, sen on oltava tehokasta ja yksinkertaista, ja sähköisen viestinnän sisämarkkinat on saatettava loppuun. Sen jälkeen on ilmennyt uusia kysymyksiä viestintäalan muutoksen laajuudesta ja nopeudesta sekä käyttäjäkysynnästä. Esittelijä on ottanut joitakin niistä esiin edellä. Lisäksi on vältettävä pirstaloitumista sekä eri jäsenvaltioissa sovellettavien erilaisten sääntöjen osalta että sellaisen järjestelmän osalta, joka ei muodosta johdonmukaista kokonaisuutta. Perusteellisesti ajatellun järjestelmän, joka perustuu siihen, mitä on olemassa, pitäisi voida itse pystyä kehittämään periaatteet, säännöt ja työkalut näiden tärkeiden kysymysten käsittelemistä varten.

9.9.2013

SISÄMARKKINA- JA KULUTTAJANSUOJAVALIOKUNNAN LAUSUNTO

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

täytäntöönpanokertomuksesta sähköisen viestinnän uudesta sääntelyjärjestelmästä
(2013/2080(INI))

Valmistelija: Malcolm Harbour

EHDOTUKSET

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. katsoo, että kaikkia kertomuksessa esille otettuja seikkoja olisi käsiteltävä koko järjestelmän, mukaan luettuna yleispalveludirektiivi, kattavan uudelleenarvioinnin yhteydessä eikä erillisinä osasina; katsoo, että uudelleenarvioinnin olisi perustuttava laajaan kuulemiseen ja perusteelliseen analyysiin ja että komission olisi nyt käynnistettävä järjestelmän seuraava uudelleenarviointi, jotta seuraavalla vaalikaudella voidaan käydä asianmukaista keskustelua;
- B. on edistymisestä huolimatta samaa mieltä siitä, että unioni toteuttaa vain vähän toimia, joilla pyritään saavuttamaan digitaalistrategiassa asetetut laajakaistatavoitteet määräajassa;
 1. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan sähköisen viestinnän kuluttajanäkökohdat paljon selvemmin etusijalle; tähdentää, että hyvin toimivat markkinat sekä valveutuneet ja luottavaiset kuluttajat muodostavat unionin sisämarkkinoiden selkärangan;
 2. korostaa, että koska kuluttajat valitsevat yhä useammin monia palveluja kattavia niputettuja sopimuksia, on erityisen tärkeää huolehtia, että noudatetaan tiukasti vaatimuksia, jotka koskevat sopimuksetekoa edeltäviä tietoja sekä tehdyn sopimuksen aikana ajan tasalle saatettavia tietoja;
 3. painottaa, että kuluttajille annettavia tietoja koskevia vaatimuksia on parannettava palveluvaatimusten, laitetuen ja liikenteenohjauksen suhteen, ja kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota panemaan harhaanjohtavan mainonnan kiellon yhtenäisesti täytäntöön;

4. tähdentää, että liikenteenohjauksessa voi ilmetä kilpailunvastaista ja syrjivää toimintaa, ja kehottaa siksi jäsenvaltioita estämään verkon neutraaliuden mahdolliset loukkaamiset;
5. painottaa, että päästä päähän -palvelutason asettaminen etusijalle yhdessä parhaan kyvyn mukaan tarjoamisen kanssa saattaa vaarantaa verkon neutraaliuden periaatteen; kehottaa komissiota ja sääntelyviranomaisia seuraamaan näitä suuntauksia ja ottamaan tarvittaessa käyttöön yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY 22 artiklassa vahvistetut palvelujen laatuvelvoitteita koskevat välineet, sekä harkitsemaan tarvittaessa uusiin unionin tason lainsäädäntötoimiin ryhtymistä;
6. alleviivaa, että tuotteiden sidonta voi haitata vaihtamista, ja pyytää komissiota ja Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä (BEREC) tarkastelemaan tässä yhteydessä mahdollisia kilpailunvastaaisia seikkoja;
7. panee merkille tapaukset, joissa operaattorit ovat rajoittaneet kuluttajien matkapuhelinten tethering-ominaisuuden (toiminto, jossa puhelinta käytetään reitittimenä wifi-yhteyden jakamiseen) käyttöä, vaikka kuluttajan sopimuksessa dataliikenteen määrä ei ole rajoitettu; kehottaa siksi komissiota ja BERECiä tutkimaan mahdollisesti harhaanjohtavaa mainontaa ja tarvetta selkeyttää sääntöjä tältä osin;
8. pitää tärkeänä, että dynaamisilla markkinoilla voidaan sekä vaihtaa operaattoria että siirtää numero helposti, että sopimukseen sovelletaan avoimuutta ja että kuluttajille tiedotetaan sopimusmuutoksista; pitää valitettavana, että siirrettävyyttä koskevia tavoitteita ei ole vielä saavutettu, ja edellyttää komissiolta ja BERECiltä toimenpiteitä;
9. ilmaisee tukensa jäsenvaltioille, jotka ovat ottaneet käyttöön tehostettuja vaatimuksia varmistaakseen, että palvelut ovat vammaisten käyttäjien saatavilla yhdenvertaisesti, ja kehottaa kaikkia jäsenvaltioita noudattamaan niiden esimerkkiä; kehottaa BERECiä edistämään paremmin palvelujen järjestämistä ja saatavuutta vammaisille käyttäjille;
10. toteaa, että järjestelyt, jotka mahdollistavat kansallisten sääntelyviranomaisten asioihin puuttumisen palvelun laadun takaamiseksi kilpailunvastaisissa palvelunesto- tai palvelurajoitustapauksissa, sekä sopimuksia koskevan avoimuuden parantaminen, ovat oivia keinoja sen varmistamiseen, että kuluttajat voivat päästä valitsemiinsa palveluihin ja käyttää niitä;
11. kiittää kaikkia jäsenvaltioita yhteisen 112-hätäpalvelunumeron käyttöön ottamisesta; edellyttää, että soittajan paikantamiseen ja reagointiin tarvittavaa aikaa lyhennetään; korostaa, että useat jäsenvaltiot ovat jo suunnitelleet teknologiaa, joka mahdollistaa soittajan paikantamisen lähes välittömästi;
12. pitää myönteisenä komission tähänastista työtä 116-alkuisten numeroiden ja etenkin kadonneita lapsia koskevan vihjepuhelinnumeron 116000 käyttöön ottamiseksi; kehottaa komissiota markkinoimaan näitä numeroita paremmin;
13. panee merkille, että komissio on hylännyt kunnianhimoiset suunnitelmansa yleiseurooppalaisesta puhelinnumerojärjestelmästä;

14. korostaa, että laajakaistapalvelujen yleisen saatavuuden suhteen on edistytty merkittävästi, mutta toteaa, että saatavuus on ollut hyvin epätasaista; kannustaa jäsenvaltioita pyrkimään digitaalistrategian tavoitteisiin edistämällä yksityisiä – ja tekemällä julkisia investointeja uuteen verkkokapasiteettiin;
15. korostaa, että innovaatioiden edistämiseksi, kuluttajien valintamahdollisuuksien lisäämiseksi, kustannusten vähentämiseksi ja nopeiden sähköisten viestintäverkkojen käyttöönoton tehostamiseksi olisi tarkasteltava ja tarjottava kuluttajille eri toimien ja kaikkien saatavilla olevien teknologioiden yhdistelmiä, jotta estetään palvelutason heikkeneminen, käytön estyminen ja liikenteen hidastuminen verkoissa;
16. korostaa, että tietomäärien kasvaminen, taajuuksien rajallinen saatavuus sekä teknologian, laitteiden ja sisällön lähentyminen edellyttävät älykästä tietoliikenteen ohjausta ja erilaisia jakelumenetelmiä, kuten digitaalisten maanpäällisten lähetysverkkojen ja langattomien laajakaistaverkkojen yhteistyötä.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	5.9.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 25 -: 1 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Claudette Abela Baldacchino, Adam Bielan, Preslav Borissov, Birgit Collin-Langen, Malcolm Harbour, Philippe Juvin, Franz Obermayr, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Emilie Turunen, Barbara Weiler
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ildikó Gáll-Pelcz, Liem Hoang Ngoc, María Irigoyen Pérez, Pier Antonio Panzeri, Olle Schmidt, Olga Sehnalová, Marc Tarabella, Wim van de Camp, Patricia van der Kammen
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Małgorzata Handzlik, Cornelis de Jong

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	26.9.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 50 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hénin, Romana Jordan, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Francesco De Angelis, Elisabetta Gardini, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Eija-Riitta Korhola, Paweł Robert Kowal, Bernd Lange, Werner Langen, Marian-Jean Marinescu, Markus Pieper, Lambert van Nistelrooij
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Pier Antonio Panzeri, Britta Reimers